

2026Z02717

Vragen van het lid **Kröger** (GroenLinks-PvdA) aan de Minister van Infrastructuur en Waterstaat over *het zwavelgehalte van op Schiphol gebunkerde kerosine* (ingezonden 9 februari 2026).

Vraag 1

Klopt het dat het zwavelgehalte van op Schiphol gebunkerde kerosine nog steeds veel hoger is dan technisch mogelijk of gebruikelijk voor bijvoorbeeld diesel?

Vraag 2

Klopt het dat het zwavelgehalte van op Schiphol gebunkerde kerosine in de praktijk hoger is (450–900 ppm) dan waar in de emissieberekeningen van wordt uitgegaan?

Vraag 3

Wat is het feitelijke gemiddelde zwavelgehalte van op Schiphol gebunkerde kerosine en is dit altijd hetzelfde of zijn er uitschieters?

Vraag 4

Wie controleert dit en hoe?

Vraag 5

Met hoeveel zwavel wordt gerekend in de luchtkwaliteitsmodellen en bij de berekening van de milieu en gezondheidseffecten? Is dit voor alle modellen en instanties hetzelfde?

Vraag 6

Hoeveel duurder is zwavelarme kerosine en wat zijn de maatschappelijke kosten (milieu en gezondheidskosten) van het ultrafijnstof (UFP) en de SO₂-emissies afkomstig van de luchtvaart?

Vraag 7

Hoe staat het met de uitvoering van de motie-Kröger c.s. (Kamerstuk 31 936, nr. 609) om het zwavelgehalte van kerosine terug te brengen naar het niveau van reguliere diesel (10ppm)? Is alleen met de sectorpartijen gepraat of is er ook gewerkt aan nieuwe nationale normen?

Vraag 8

Kunt u deze vragen beantwoorden voor het komende commissiedebat Luchtvaart?